एवम् उक्तः कुटिलया स तया ऽपपतिर् बणिक्
तुतोष तस्यै मन्वानो निधिं लब्धम् अयत्नतः । 38
देवदासो ऽपि कुबधूवाक्शल्यैस् तैर् वहिर् गतः
कीलिताम् इव तत्कालं धनाशां हृदये दधौ । 39
जगाम च ततः सद्यः पुरं पाटलिपुत्रकं,
प्राप्य च स्वगृहं लब्धा निधानं स्वीचकार तत् । 40
अथ आजगाम स बणिक् तद्भार्याहृन्नकामुकः
तम् एव देशं बाणिज्यव्याजेन निधिलोलुपः । 41
देवदाससकाशाच् च क्रीणाति स्म स तद् गृहं,
देवदासो ऽपि मूल्येन भूयसा तस्य तद् ददौ । 42
ततो गृहस्थितिं कृत्वा युक्त्या श्वशुरवेश्मनः
स देवदासः शीघ्रं ताम् आनिनाय स्वगेहिनीं । 43
एवं कृते च तद्भार्याकामुकः स बणिक् शठः
अलब्धनिधिर् अभ्येत्य देवदासम् उवाच तं । 44
एतद् भवद्गृहं जीर्णं मह्यं न खलु रोचते,
तद् देहि मे निजं मूल्यं, स्वगृहं स्वीकुरुष्व च । 45
इति जल्पंश् च स बणिग् देवदासश् च विब्रुवन्
उभौ विवादसक्तौ तौ राजाग्रम् उपजग्मतुः । 46
तत्र स्वभार्यावृत्तान्तं वक्षःस्थविषदुःसहं
देवदासो नरेन्द्राय कृत्स्नम् उद्गिरति स्म तं । 47

Digitized by Google